ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΙΚΑΙΑΣ

Ποιμαντορική Ἐγκύκλιος
ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου
ὑπ' ἀριθμ. 750

-

Ἀλέξιος
Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης Νικαίας
Πρός
Τόν ἱερό κλῆρο καί τό φιλόχριστο λαό
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

«Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα,
καὶ τῶν Χερουβεὶμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα,
ἡ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς ἀϊδίου οὐσίας δοχεῖον γεγενημένη,
ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσί, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχήν...»

(ὕμνος τῆς Λιτῆς)

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ἡ μόνη ἀνθρώπινη ὕπαρξη, πού ἔχει εἰσέλθει στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος. Εἰσῆλθε **μέ τό σῶμα Της, ἀναστημένο** καί ἀφθαρτοποιημένο, ὅπως τό Σῶμα τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ. Μετακινήθηκε ἀπό τόν θάνατο στή ζωή, ἀπό τή φθορά στήν ἀφθαρσία, ἀπό τόν κτιστό κόσμο στή **Βασιλεία τοῦ Θεοῦ**.

Τό ἄχραντο σῶμα τῆς Θεοτόκου δέν δέχθηκε καί δέν ὑπέστη ἀλλοίωση τοῦ πεπερασμένου χρόνου·

διατηρεῖται ἄφθαρτο καί ἀναλλοίωτο πάνω στά πάμφωτα σκηνώματα τοῦ Οὐρανοῦ μέχρι τήν ἡμέρα τῆς καθολικῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν. Στή νέα πραγματικότητα τῆς Καινῆς Κτίσεως, πού ἐγκαινιάζει ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, καταργεῖται πλέον ἡ ἐξουσία τοῦ θανάτου πάνω στό ἀνθρώπινο εἶδος. Ὁ θάνατος, ὁ μεγάλος ἐχθρός τοῦ ἀνθρώπου καί ὅλης τῆς φύσεως, γίνεται **κοίμηση**, ὕπνος προσωρινός, καί πέρασμα ἀπό τήν πρόσκαιρη στήν αἰώνια ζωή, μιά μετάβαση ἀπό τή φθορά στήν ἀφθαρσία καί τήν ἀθανασία. Ὁ χωρισμός τῆς ψυχῆς ἀπό τό σῶμα εἶναι πρόσκαιρος, ἀφοῦ μετά τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ἔχουμε οἱ πιστοί τή βεβαιότητα τῆς ἀναστάσεως.

Στήν περίπτωση τῆς Παναγίας, δεόμενος ὁ ἱερός ὑμνογράφος ἀναφωνεῖ: ***«νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι»*** **στό πρόσωπό Της,** ἀναλογιζόμενος **τά ὑπερφυσικά γεγονότα** πού συνέβησαν **μέ τόν τοκετό τῆς Ἀειπαρθένου καί μέ τό θάνατό Της.** Ἔδρασε στήν ἐπίγεια Ἱερουσαλήμ καί συνεχίζει τό ἔργο Της στήν Ἄνω Ἱερουσαλήμ. Εἶναι ἡ *«δωδεκάτειχος πόλις»*, μέ δορυφόρους Της τούς δώδεκα Ἀποστόλους. Στό μέσον τῶν ἱερῶν Πατέρων Αὐτή, Βασίλισσα τοῦ κόσμου καί τοῦ Οὐρανοῦ, ἡ «Κυρία Θεοτόκος».

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέγει τά ἀκόλουθα: *Ἐλᾶτε ὅλοι νοερά νά συνεκδημήσουμε μ' Ἐκείνη, πού ἔχει ἐκδημήσει. Ἐλᾶτε ὅλοι νά φύγουμε μαζί μέ Ἐκείνη, πού ἔφυγε ἀπό τόν κόσμον αὐτόν.* Ὅπως ψάλλουμε στούς Χαιρετισμούς: *«Ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου»*, δηλαδή, ἀφοῦ εἴδαμε ἕνα ὑπέρλογο τόκο, τόν Χριστόν, πού Τόν

γέννησε ἡ Θεοτόκος, ἄς ἀποξενωθοῦμε ἀπό τό κοσμικό φρόνημα, γιά νά μπορέσουμε νά βρεθοῦμε μέ τόν τόκον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἦλθε, ὑπηρέτησε τό μέγα σχέδιο τοῦ Θεοῦ, ὑπηρέτησε τό *«σεσιγημένον μυστήριον χρόνοις αἰωνίοις»* κατά θαυμαστό τρόπο, καί ἔγινε ἡ Κυρία τῶν Οὐρανῶν. Μαζί Της, λοιπόν, ἄς ἀνέβουμε νοερά σέ ὕψη ἀνυπέρβλητα, σέ τόπους ἀπερίγραπτους ἀπό τήν ὅποια γλῶσσα, νά ζήσουμε σέ συνθῆκες μοναδικές, πού δέν μπορεῖ νά ζήσει ὁ καθένας. Ἐκεῖ θά βιώσουμε "*ἐκεῖνα πού ἔχει ἑτοιμάσει ὁ Θεός ἀπό καταβολῆς κόσμου γιά ἐκείνους πού Τόν ἀγαποῦν. Αὐτά (τά πρωτόγνωρα) μάτι δέν εἶδε ποτέ, ἀφτί δέν ἔχει ἀκούσει καί ἀνθρώπινος νοῦς δέν ἔχει φαντασθεῖ*»" (Α΄Κορ. 2, 9).

Ὅταν ἔλθει ἡ ὥρα νά φύγουμε καί ἐμεῖς, θά μᾶς συνοδεύει ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ὡς τόν Οὐρανό, ὡς διαρκής Πρέσβειρα στόν Θρόνο τοῦ Θεοῦ, ὡς Μητέρα τοῦ Χριστοῦ καί Μητέρα τοῦ κόσμου. Τιμώντας Την, ἐλπίζουμε ὅτι θά συμβάλλει στή σωτηρία μας *«Πολλά γάρ ἰσχύει δέησις Μητρός πρός εὐμένειαν Δεσπότου...»* (ὕμνος ΣΤ΄Ὥρας).

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος εἶναι **ἡ μεγάλη ἐλπίδα ὅλων μας.** Γι' αὐτό Τήν ὑπεραγαπᾶ καί Τήν τιμᾶ εὐλαβῶς ὁ Ὀρθόδοξος Κόσμος. **Δέν ὑπάρχει σπίτι πού νά μήν ἔχει τήν ἱερά εἰκόνα Της.** Δέν ὑπάρχει πόλη ἤ χωριό, πού νά μήν ἔχει ἔστω ἕνα Ναό ἤ ἐκκλησάκι, ἀφιερωμένο στήν Παναγία Μητέρα μας. Ὁ λαός μας Τῆς ἔχει ἀποδώσει **περισσότερα ἀπό 500 ἐπίθετα**, πού

σχετίζονται μέ τό χῶρο ἤ τίς ἐκάστοτε ἐπεμβάσεις τῆς Θεοτόκου. Στήν ὅποια ἀνάγκη μας, «***Παναγία μου***» φωνάζουμε», γιατί πιστεύουμε ὅτι Ἐκείνη μπορεῖ νά μᾶς σώσει. Ὁ Θεός διά τῆς Θεοτόκου ἔγινε ἄνθρωπος καί ὁ ἄνθρωπος διά τῆς Θεοτόκου γίνεται θεός. Εἶναι ἡ ***Κλίμακα*** διά τῆς Ὁποίας κατέβηκε ὁ Θεός στή γῆ καί εἶναι μαζί ἡ ***Γέφυρα*** πού μᾶς ἀνεβάζει ἀπό τή γῆ πρός τόν Οὐρανό. Γι'αὐτό «*καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦνται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος*».

Χρόνια πολλά καί εὐλογημένα

Βοήθειά μας ἡ Παναγία

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+ Ὁ Νικαίας Ἀ λ έ ξ ι ο ς